

Ministeren var noget betænkelig ved *det nye Grundlag for Lønreguleringen*, der betød, at Tjenestemændene — ligesom Arbejderne i Henhold til de nye Lønoverenskomster — for en stor Del fritoges for Virkningerne af fremtidige Forhøjelser og Nedsættelser af Skatterne. »Disse Virkninger vil da i Hovedsagen blive overvæltet paa den øvrige Befolkning, og Lønmodtagerne, der jo er en saa stor Del af det samlede danske Folk, har under disse Forhold ikke den direkte Interesse i Skatternes Højde, som alle Borgere helst burde have, særlig i et demokratisk Land.

Jeg har trods disse Betænkeligheder ikke ment at burde gaa imod Kommissionens Indstilling, men Landet *kan* naturligvis i visse Tilfælde komme i en Stilling, der gør Systemet uholdbart.«

De *Merudgifter*, som Loven i Forbindelse med andre samtidigt gennemførte Lønningslove vilde medføre, kunde for Statens Vedkommende anslaaes til 60 Mill. Kr. Deraf faldt 6 Mill. Kr. paa Statens Andel i Lønstigninger inden for Folkeskolen, ca. 900 000 Kr. paa Folkekirkens Tjenestemænd, ca. 2,4 Mill. Kr. paa de Bevillinger, hvorved Staten yder Tilskud til Københavns Kommunes Skolevæsen, Mellem- og Realskoler m. v., samt ca. 1 Mill. Kr. paa Institutioner uden for Statstjenesten, hvor Staten betaler Institutionernes Underskud. Resten af Beløbet faldt paa den egentlige Statstjeneste, det meste naturligvis paa de som Tjenestemænd ansatte. Ved Beregningen var ogsaa medtaget de af Lønningskommissionens Forslag følgende Merudgifter til Aspiranter, Elever, Medhjælpere og regulativlønnede. Derimod var der ikke medtaget noget Beløb for de overenskomstlønnede, da disses Lønninger ikke afhænger af Statens Lønninger til Tjenestemændene, men af de Overenskomster, der sluttes ligesom i de fri Erhverv.

Det var ikke uden Betænkeligheder, man fra Regeringens Side var gaaet med til en saa betydelig Udgift, der drejede sig om mellem 5 og 6 pCt. af det nuværende Normalbudget. »Imidlertid har Regeringen tillagt det afgørende Betydning, at den Revision, som Nedsættelsen af Lønningskommissionen for ca. 3 Aar siden forudsatte, maatte være af den Beskaffenhed, at der bliver ydet Tjenestemændene Erkendtlighed for det pligt-opfyldende og dygtige Arbejde, de har udført i Krigens vanskelige Aar, ligesom man tillægger det afgørende Vægt, at der nu opnaas en Ordning mellem Staten og dens Tjenestemænd, der kunde finde fuld Tilslutning fra disses Repræsentanter og derved bringe Uro og Gæring i Tjenestemandskredse til Ophør og i Stedet skaffe Ro, Tilfredshed og Arbejdsglæde. Ogsaa i de kommende Aar vil de Krav, Staten stiller til sine Tjenestemænd, blive store, og de Opgaver, de faar at løse i Efterkrigstiden, vil blive betydningsfulde. Det er derfor samfundsmæs-